

LIJST VAN VRAGEN

1

Hoe zal gedwongen anticonceptie er in de praktijk uit gaan zien? Zijn het juist niet deze moeders die niet een prikpil of anticonceptie komen halen? Wordt middels de voorgestelde regeling de groep waar het eigenlijk om gaat wel bereikt, dat zijn immers de zorgmijders?

2

Hoe verhoudt het voorliggende voorstel zich tot de staande Nederlandse praktijk dat gedwongen ingrijpen in de integriteit van het lichaam slechts onder zeer specifieke omstandigheden en omgeven met zeer strenge waarborgen en controles mag plaatsvinden, zeker aangezien het voorstel niet rept over criteria, waarborgen en controlemechanismen?

3

Wat is de proportionaliteit van het voorliggende voorstel, hoe groot is het probleem dat wordt opgelost en rechtvaardigt dit de invoering van een algemene en zeer ingrijpende wetgeving?

4

Wat is de doelmatigheid van het voorliggende voorstel, lost het voorstel de beschreven problematiek op?

5

Hoe verhoudt voorliggende initiatiefnota, dat een nieuwe dwangmaatregel introduceert, zich tot de opstelling ten opzichte van het Wetsvoorstel verplichte GGZ en Dwang en drang, alwaar door sommige fracties de insteek werd gekozen dat dwang moet worden voorkomen in plaats van beperkt en dat dwang en drang in brede zin moeten worden teruggedrongen?

6

Voorliggende initiatiefnota legt de volledige beslissingsbevoegdheid rondom de bijkomende bepaling en gedwongen anticonceptie zonder enige inkadering in criteria en waarborgen bij de rechter. Hoe verhoudt dit gebrek aan criteria in het voorstel zich tot de inbreng van sommige fracties bij het Wetsvoorstel verplichte GGZ dat het voorgestelde criterium (aanzienlijk risico op ernstige schade) te veel ruimte laat?

7

Voorliggende initiatiefnota legt de volledige beslissingsbevoegdheid rondom de nieuwe maatregelen bij de rechter. Hoe verhoudt dit voorstel zich tot de mening van sommige fracties zoals bij het Wetsvoorstel verplichte GGZ dat een multidisciplinaire commissie een waardevolle aanvulling is?

8

Wat vindt de initiatiefnemer van het voorstel dat enkele hoogleraren een aantal jaar geleden hebben uitgesproken om ouders die veroordeeld zijn voor de dood of ernstige mishandeling van hun kind, en waar de kans op herhaling aanwezig wordt geacht, de keuze te geven tot sterilisatie of anticonceptie als voorwaarde om ontslagen te worden uit een tbs-kliniek of gevangenis?

9

Hoe verhoudt artikel 10 (persoonlijke levenssfeer) en artikel 11 (onaantastbaarheid lichaam) van de Grondwet zich met dit voorstel? Kan de indiener van de initiatiefnota dit nader toelichten?

10

In hoeverre is er in dit voorstel sprake van een gelijke behandeling tussen mannen en vrouwen en hoe verhoudt dit zich tot artikel 1 van de Grondwet?

11

Zijn er voldoende mogelijkheden tot tijdelijke maatregelen rondom gedwongen anticonceptie voor zowel mannen als vrouwen of wordt in dit voorstel in feite alleen over gedwongen anticonceptie voor vrouwen gesproken? Indien in het voorstel alleen sprake is van gedwongen anticonceptie voor vrouwen en niet voor mannen, waarom is deze keuze gemaakt, zeker aangezien mannen veel makkelijker en sneller voor nog meer nageslacht zorg kunnen dragen dan vrouwen?

12

Welke gronden moet een (kinder)rechter hanteren om een verplichte anticonceptie op te kunnen leggen?

13

Hoeveel geregistreerde verslaafde ouders kent Nederland momenteel?

14

Hoe ziet u de praktische uitvoerbaarheid van de anticonceptie onder drang?

15

Wie zal de verplichte anticonceptie moeten uitvoeren? Aan welke anticonceptie wordt gedacht?

16

Indien een vrouw niet komt opdagen voor de verplichte prikpil bij bijvoorbeeld de huisarts, hoe wordt ervoor gezorgd dat deze vrouw toch de anticonceptie krijgt?

17

Hoe groot is het risico dat ouders juist op de vlucht slaan wanneer zij een maatregel voor verplichte anticonceptie krijgen opgelegd?

18

Kan de initiatiefnemer uiteenzetten wanneer een aanstaande verslaafde aanstaande moeder gedwongen opgenomen kan worden? Wat zijn hierin de mogelijkheden en onmogelijkheden om de ongeboren vrucht te beschermen gedurende de zwangerschap?

19

Is inmiddels bekend hoeveel kinderen in 2009 post partum bij de ouders zijn weggenomen?

20

Is bekend in hoeverre gezinsvoogden behoefte hebben aan een aanvullende maatregel zoals de gedwongen anticonceptie?

21

Richt de maatregel richt zich alleen op de moeder? In hoeverre wordt in dit voorstel ook de man (vader) meegenomen? Welke rol heeft de man in

dit voorstel? Wordt de moeder door middel van gedwongen anticonceptie niet onevenredig gestraft?

22

Welke methode van verplichte anticonceptie wil de initiatiefnemer toepassen?

23

Heeft de initiatiefnemer rekening gehouden met de medische gevolgen van verschillende vormen van anticonceptie?

24

Is de initiatiefnemer zich bewust van de onduidelijkheid over medische gevolgen die bijvoorbeeld het gebruik van de prikpil als vorm van verplichte anticonceptie heeft en hoe verhouden die zich volgens de indiener tot dit initiatief?

25

Hoe kijkt de initiatiefnemer aan tegen het eenzijdige effect van deze maatregel op de vrouw terwijl ook de vader een belangrijke rol speelt in het al dan niet bestaan van verantwoord ouderschap?

26

Wie gaat de «tijdelijk niet opnieuw ouder maatregel» uitvoeren?

27

Hoe kan worden gewaarborgd dat de strafmaatregel «tijdelijk niet opnieuw ouder maatregel» niet leidt tot een lagere maatschappelijke inzet op het gebied van voorlichting aan specifieke doelgroepen?

28

Hoe kan de «tijdelijk niet op nieuw ouder maatregel» in de huidige wetgeving worden opgenomen?

29

Wordt de «tijdelijk niet opnieuw ouder maatregel» of een soortgelijke maatregel in andere Europese landen uitgevoerd? Zo ja, zijn er evaluaties bekend? Zo nee, is het mogelijk te onderzoeken hoe andere Europese landen omgaan met gedwongen anticonceptie?

30

Waarom heet de initiatiefnota «Onverantwoord ouderschap»? De rol van de vader wordt nergens genoemd. Zou de titel «Onverantwoord moederschap» niet meer passend zijn?

31

Hoe gaat de initiatiefnemer concreet uitvoering geven aan het ultieme middel van anticonceptie middels dwang en drang?

32

In anticonceptie middels dwang en drang niet strijdig met nationale -en internationale wetgeving/verdragen (EVRM)?

33

Is het aanbieden ter adoptie in plaats van plaatsing in een pleeggezin van het kind na de geboorte wellicht een signaal naar onwillige ouders dat uithuisplaatsing onherroepelijk is?

34

Is adoptie een instrument om het belang van het kind veilig te stellen? Immers de (juridische) band met de biologische ouder(s) is daarmee niet meer aanwezig.

35

Hoe wil de initiatiefnemer uitvoering geven aan gedwongen opnamen tijdens de zwangerschap, in het belang van het kind, anders dan in het geval van bijvoorbeeld een verslaving?

36

Is het wenselijk en haalbaar de nu voorgestelde termijn van de maatregel (gelijk aan de maatregel van ondertoezichtstelling) van één jaar te verlengen naar 3 of 5 jaar?

37

In de paragraaf «vooraf» wordt gesteld dat er schrijnende omstandigheden zijn waaraan kinderen kunnen worden blootgesteld die de vraag opwerpen of het wel verstandig is dat dergelijke ouders opnieuw kinderen krijgen. Dat is helaas regelmatig een zeer reële vraag. Maar tussen het oordeel «(on)verstandig» en (on)verantwoord zit nog een groot verschil. Wordt naar het oordeel van de initiatiefnemer de vraag of het verstandig is, voldoende (scherp) aan de orde gesteld in de relatie tussen ouders en (jeugd)zorgverlener en zo nee, wat is daarvoor de reden? Durven hulpverleners voldoende normatief te zijn in deze situaties?

38

De nota moet «het uiteindelijke doel van het bereiken van een oplossing voor het probleem van herhaald onverantwoord ouderschap dienen en de daardoor te verwachten beschadiging van nieuwe kinderen». Het doel is dus de te verwachten beschadiging van nieuwe kinderen te voorkomen. Wat wordt bedoeld met het begrip «verwachten»? Betreft het hier een risico-inschatting? Is er een (wetenschappelijke) onderbouwing van de te maken risico-inschatting op basis waarvan preventieve maatregelen genomen zouden moeten worden?

39

In de nota wordt terecht gewezen op de traumatische gevolgen voor ouders en kinderen van een zware ingreep als uit huisplaatsing. Is er wetenschappelijke onderzoek gedaan naar deze negatieve effecten en zo ja, wat waren de uitkomsten van dit onderzoek?

40

Hoeveel ouders zijn er de afgelopen jaren (permanent, dus geen tijdelijke maatregel) uit de ouderlijke ontzet/ontheven?

41

De genoemde voorbeelden tonen aan dat de betreffende ouders moeilijk bereikbaar zijn en zich niet goed aan afspraken houden. In hoeverre levert dit praktische problemen op bij gedwongen anticonceptie; bijvoorbeeld wanneer deze personen niet op komen dagen voor afspraken en geen vaste woon- of verblijfplaats hebben?

42

De nota streeft een tweeledige doelstelling na: het bijdragen aan een situatie waarin eerder uit huis geplaatste kinderen alsnog kunnen terugkeren of waarbij kan worden voorkomen dat nieuwgeboren kinderen wederom het slachtoffer van een ernstig falende opvoeding worden. In deze definitie van het doel gaat het om de bescherming van het geboren kind en om een ernstig falende opvoeding. Is dat doel niet vrijwel altijd te

bereiken door het kind tijdig, in de zeer ernstige situatie waar we hier over spreken zelfs direct na geboorte, uit huis te plaatsen en onder te brengen in een stabiel en veilig pleeggezin? Deze formulering van de doelstelling sluit de bescherming van het (ongeboren) kind uit die al tijdens de zwangerschap met grote zekerheid zou worden beschadigd als gevolg van alcoholverslaving of drugsgebruik van de moeder? Meerdere van de voorbeelden uit de nota betreffen juist deze problematiek. Kan de initiatiefnemer een nadere uitleg geven op dat punt?

43

In de initiatiefnota wordt gesteld dat «onder de ouders waarvan het kind uit huis moet worden geplaatst en waarbij sprake is van het ontzetten dan wel ontheffen uit het ouderlijk gezag, kunnen ouders zijn waarvan het meer dan aannemelijk is dat zij ook bij toekomstige kinderen niet in staat zullen zijn die kinderen een veilig thuis bieden.» Wat zijn de uitzonderingsgevallen als het gaat over onverantwoord ouderschap? Is het de bedoeling om doelgroepen of categorieën aan te wijzen? Wat zijn de criteria en wie mogen deze criteria bepalen? Met andere woorden wie beslist over de norm?

44

Welke instrumenten heeft de rechter nu, in bestaande wetgeving, om het recht van een kind om niet geboren te worden te respecteren?

45

De initiatiefnota treft de vertrouwensrelatie tussen hulpverlener en moeder c.q. ouders. Zullen de door de initiatiefnemer voorgestelde maatregelen bij voorbaat niet deze vertrouwensrelatie schaden? Wat is de rol van de cliënt ondersteuner in dit proces? Wordt deze rol ook geborgd?

46

Hoe ziet het streven naar «voorkomen» er uit en op welke wijze zou de preventie en het investeren in goede begeleiding eruit moeten zien? Krijgt deze eerste stap «ter voorkoming van « een plek in het voorgestelde traject?

47

In de initiatiefnota wordt gesteld dat «in de meeste extreme gevallen waarbij ouders niet meer voor rede vatbaar zijn en het vrijwillige traject naar anticonceptie niet meer werkt, verdergaande vormen van drang en desnoods dwang nodig kunnen zijn om te voorkomen dat kinderen worden verwekt.» Wat is de betekenis van de zinsnede «niet meer voor rede vatbaar»? Wordt daarmee bedoeld dat betrokkenen geestelijk niet in staat zijn een verantwoorde beslissing te nemen, en daarmee een gevaar vormen voor zichzelf of voor hun (toekomstige) kinderen?

48

In de initiatiefnota wordt de verwachting uitgesproken dat rechters naar schatting hooguit enkele tientallen keren per jaar een maatregel van gedwongen anticonceptie zullen opleggen. Deze schatting is onder andere gebaseerd op de genoemde cijfers. De cijfers tonen echter vooral aan dat er geen inschatting te maken is van het aantal gevallen waarin sprake zou kunnen zijn van onverantwoord ouderschap. Op welke wijze meent de initiatiefnemer dat deze cijfers als onderbouwing van de schatting gezien kunnen worden?

49

In de initiatiefnota wordt de verwachting uitgesproken dat rechters naar schatting hooguit enkele tientallen keren per jaar een maatregel van gedwongen anticonceptie zullen opleggen. Deze schatting is onder andere

gebaseerd op de gebruikte voorbeelden. Voorbeelden (incidenten) kunnen geen onderbouwing zijn van een dergelijke schatting, aangezien deze niet het hele spectrum beslaan. Op welke wijze meent de initiatiefnemer dat deze voorbeelden als onderbouwing van de schatting gezien kunnen worden?

50

In de initiatiefnota wordt de verwachting uitgesproken dat rechters naar schatting hooguit enkele tientallen keren per jaar een maatregel van gedwongen anticonceptie zullen opleggen. Deze schatting is onder andere gebaseerd op de terughoudendheid die bij de maatregel past. Veronderstelde «terughoudendheid die bij de maatregel past» kan geen onderbouwing zijn van een schatting. Op welke wijze meent de initiatiefnemer van de nota dat deze veronderstelde terughoudendheid als onderbouwing van de schatting gezien kan worden?

51

In de initiatiefnota wordt gesproken over «terughoudendheid die bij de maatregel past». Hoe zou deze door de initiatiefnemer gewenste terughoudendheid in wetgeving kunnen worden geborgd?

52

Welk «zwaarder ander belang» ziet de initiatiefnemer als voldoende om over te gaan tot verplichte anticonceptie?

53

Vindt de initiatiefnemer dat het aan de politiek is om aan de rechter richtlijnen mee te geven wanneer deze tot verplichte anticonceptie kan en mag besluiten?

54

Hoe wordt gewaarborgd dat de maatregel met terughoudendheid wordt opgelegd?

55

Aan welke vormen van (tijdelijke) gedwongen anticonceptie moet worden gedacht bij voorliggend voorstel? Wordt hierbij (ook) gedacht aan verplichte chemische castratie?

56

De rechter moet onverantwoord ouderschap vaststellen. Aan welke criteria moet voldaan zijn voordat een bijkomende bepaling (tijdelijk geen kinderen krijgen) en gedwongen anticonceptie opgelegd kan worden? Op verschillende plaatsen in de notitie staan hiertoe aanknopingspunten, maar een heldere afbakening ontbreekt. Wat zijn de aanvullende eisen bij een bijkomende bepaling ten opzichte van een ondertoezichtstelling (OTS) met uithuisplaatsing? Wat zijn de aanvullende eisen bij een gedwongen anticonceptie ten opzichte van een bijkomende bepaling?

57

De term «onverantwoord ouderschap» wordt internationaal gebruikt. Kan aangegeven worden hoe andere landen op dit moment met dit vraagstuk omgaan, bestaan er in andere landen maatregelen als de bijkomende bepaling/gedwongen anticonceptie en zo ja, wat zijn de ervaringen/ effecten geweest van de invoering van deze maatregelen?

58

«Onder andere» de betrokkene kan verzet aantekenen tegen de opgelegde maatregel van gedwongen anticonceptie? Wie buiten de betrokkene kan hier nog meer bezwaar tegen aantekenen in het voorliggende voorstel?

59

Uitgaande van de situatie waarin door de rechter gedwongen anticonceptie wordt opgelegd. Aan wie wordt deze gedwongen anticonceptie opgelegd, beide ouders of één van de ouders?

60

Kan de initiatiefnemer nader in gaan op het aantekenen van verzet door de betrokkene, waarbij in ieder geval wordt ingegaan op de volgende deelvragen. Hoe dient de betrokkene dit verzet precies aan te tekenen? Dient/kan betrokkene zich (te) laten bijstaan door een advocaat? Binnen hoeveel dagen moet het verzet worden ingediend? Is de beslissing uitvoerbaar bij voorraad? Is er mogelijkheid tot het instellen van beroep?

61

Wordt de betrokkene nog gehoord door de rechter alvorens de rechterlijke machtiging wordt afgegeven?

62

Indien ouders meerdere malen het gezag over kinderen is ontnomen zou dat een sterke indicatie kunnen zijn voor de vraag of deze ouders een volgend kind wel adequaat kunnen grootbrengen. De initiatiefnemer schrijft dat er geen cijfers beschikbaar zijn over dergelijke recidive. Is overwogen op dit punt het initiatief te nemen tot nader onderzoek? Zo nee waarom niet?

63

De afgelopen jaren komt het vaker voor dat een ongeboren vrucht al onder toezicht wordt gesteld. Onduidelijk is hoe vaak dat voorkomt. Is dit niet na te gaan via de Raad voor de Kinderbescherming? Kan tevens worden nagegaan of dit aantal toeneemt en wat de aard van de casuïstiek is die aanleiding geeft tot een dergelijke maatregel?

64

Bij een ondertoezichtstelling van de ongeboren vrucht, zoals nu reeds mogelijk, zal het toezicht zich logischerwijs moeten richten op de moeder. Welke maatregelen staan de aangewezen gezinsvoogd in de huidige situatie ter beschikking om de bescherming van het ongeboren kind veilig te stellen? Zou dit ook aanwijzingen kunnen betreffen ten aanzien van behandeling voor verslaving of psychische aandoeningen? Met andere woorden, kan de OTS en de daaruit voortvloeiende dwingende maatregelen zover gaan als een verplichte opname van moeder en zelfs de vader?

65

Heeft de initiatiefnemer tevens gekeken naar de mogelijkheden die de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (BOPZ) biedt tot verplichte opname en verplichte behandeling? Zou de problematiek van de vrouw, meervoudig psychiatrisch patiënt en ernstig verslaafd in het voorbeeld op pagina 7, niet meer in de context van de wet BPOZ moeten worden gezien?

66

Kan binnen het huidige wettelijke kader de verplichte behandeling in het kader van de BOPZ ook verplichte anticonceptie zijn? Zo nee, waarom niet? Zou die mogelijkheid binnen het kader van de BOPZ gecreëerd kunnen worden?

67

We kennen al langer de kinderen die verslaafd en gehandicapt ter wereld komen als gevolg van cocaïne- of heroïnegebruik van de moeder. De

laatste jaren is er ook veel meer bekend over het foetaal alcoholyndroom. Onder de huidige wetgeving kunnen zwangeren die verslaafd zijn pas worden opgenomen vanaf 24 weken van de zwangerschap. De reden daarvoor hangt samen met de maximale termijn waarbinnen abortus mag worden gepleegd. Echter, in die eerste 24 weken kan er volop schade aan de foetus zijn, in geval er geen abortus wordt gepleegd. Deelt de initiatiefnemer de mening dat deze 24 weken grens volstrekt onlogisch is waar het gaat om een maatregel om schade aan een ongeboren vrucht te voorkomen? Is de initiatiefnemer bereid initiatieven te nemen om deze grens te laten vervallen zodat veel eerder beschermingsmaatregelen kunnen worden genomen?

68

Is de systematiek van de BOPZ waarbij een professionele medicus de diagnose en het risico vaststelt en op basis daarvan voorstelt over te gaan tot gedwongen opname en/of gedwongen behandeling (w.o. anticonceptie) niet toepasbaar op die (voorgenomen) zwangerschappen waarbij er een groot risico is dat het kind beschadigd ter wereld zal komen?

69

Indien, zoals de initiatiefnemer bepleit, er wordt overgegaan tot verdergaande vormen van drang en dwang, is het dan niet logischer de BPOZ op dit punt aan te vullen dan de Kinderbeschermingsmaatregelen uit het BW te wijzigen? Zoals ook door enkele deelnemers aan het openbare rondetafelgesprek met de Vaste Kamercommissie VWS d.d. 10 maart 2011 werd betoogd.

70

Hoe is het mogelijk om «onverantwoord ouderschap» objectief te toetsen?

71

Zal een eventuele invoering van een wettelijke regeling zoals door de initiatiefnemers voorgesteld leiden tot ontwijkend gedrag om hulp te zoeken? Om hoeveel ouders gaat het eigenlijk uitgaande van adequate hulp? Zou er voor een relatief kleine groep wel een dergelijk complex stuk wetgeving moeten worden geïntroduceerd?

72

Na maximaal één jaar moet de rechter de «niet opnieuw ouder maatregel» toetsen. Bestaat het risico dat een positief besluit een extra stimulans wordt om gelijk te proberen om ouder te worden?

73

Wanneer iemand tijdelijk geen nieuwe kinderen mag krijgen, maar toch een kind krijgt, krijgt deze persoon geen ouderlijk gezag en wordt het kind uit huis geplaatst. Wordt de situatie van de ouders bij de geboorte van het kind opnieuw bekeken, of wordt het kind per definitie uithuisgeplaatst, ongeacht eventuele veranderingen in de situatie van de ouders? In hoeverre worden daarna wel pogingen gedaan het kind op een later moment terug te plaatsen bij de ouders?

74

De rechter spreekt gelijktijdig met de «niet opnieuw ouder maatregel» uit dat kinderen die tijdens de looptijd van die maatregel worden geboren direct vanaf de geboorte uithuis zullen worden geplaatst. Wat gebeurt er met kinderen die (net) na de looptijd van die maatregel worden geboren maar waarbij vaststaat dat de moeder tijdens de maatregel zwanger is geworden?

75

In de voorstellen voor een «tijdelijk niet opnieuw ouder maatregel» wordt gesteld dat het moment van uithuisplaatsen, voor zover dat tenminste te maken heeft met de opvoedcapaciteiten van een ouder, tevens het moment is waarop een rechter zou moeten kunnen uitspreken dat het bij ongewijzigde omstandigheden nadrukkelijk ongewenst is als iemand opnieuw ouder wordt. Wordt een dergelijke uitspraak niet direct verbonden aan maatregelen om deze uitspraak af te dwingen? Betekent dit dat het opleggen van «tijdelijk niet opnieuw ouder maatregel» en «verplichte anticonceptie» altijd twee afzonderlijke en volgtijdelijke uitspraken van de rechter vragen?

76

Indien de wetgever gedwongen anticonceptie mogelijk zou maken, verdient de volgende vraag nog verdere overdenking. Moet de gedwongen anticonceptie zich altijd richten tot de vrouw? Waarom niet tot de man? Het argument dat een ingreep bij mannen niet herstelbaar zou zijn en dus nooit tijdelijk kan zijn, zou niet meer opgaan. Kan de initiatiefnemer hier nader op ingaan?

77

Moet er niet een principiële verschil worden gemaakt tussen directe schade als gevolg van excessief alcoholgebruik of drugsgebruik die met grote zekerheid ontstaat tijdens de zwangerschap enerzijds en ernstige bedreiging van de ontwikkeling van het kind, waarop in voorkomende situatie een grote kans bestaat vanaf het moment van geboorte, anderzijds?

78

Als een kind op zichzelf gezond geboren wordt in een zeer kwetsbare omgeving bestaan er mogelijkheden om het kind toch een goed perspectief te bieden. Immers, het is bekend dat als je een kind vanaf de geboorte zich veilig laat hechten in een pleeggezin, zonder het risico heen en weer geschoven te worden tussen biologische ouders en pleegouders, het kind heel gezond kan opgroeien. Deelt de initiatiefnemer dit oordeel? Zo nee, waarom wordt deze voorliggende maatregel van directe en definitieve adoptie dan niet verkozen boven het ingrijpende instrument van gedwongen anticonceptie?

79

Is het niet wenselijk om een verzoek aan de rechtbank voor gedwongen anticonceptie ook eerst voor te leggen aan de Raad voor de Kinderbescherming, zodat deze kan toetsen of deze maatregel wenselijk is?

80

Op welke wijze wordt het recht van de ouders gewaarborgd? Welke balans in macht is er tussen wat de Raad voor de Kinderbescherming, de voogd en de ouders c.q. moeder zelf aangeven? Is er juridische ondersteuning voor moeder c.q. ouders beschikbaar en hoe zit dat met de kosten van deze juridische ondersteuning? Met andere woorden op welke wijze zijn de rechten van de moeder c.q. ouders voldoende gewaarborgd? Worden de moeder c.q. de ouders in dit traject ondersteund? Op welke wijze wordt dit geborgd in de wettelijke regeling? Worden in dit traject van mogelijke verlening ook de alternatieven zoals individuele begeleiding besproken?

81

Heeft de initiatiefnemer in dit verband ook de voordelen doordacht van een zogenaamde gezins-ondertoezichtstelling of zelfs een gezins-uithuisplaatsing? In dat laatste geval spreekt de rechter op gezinsniveau uit dat (voor een bepaalde periode) ieder geboren kind per definitie

uithuis wordt geplaatst en daar blijft, en de ouders direct het gezag verliezen. Dan is er de duidelijkheid die het kind nodig heeft, en waarschijnlijk ook een ontmoediging om het kind te «maken». Er is dan een optie die het kind in een zeer aanvaardbare situatie brengt, zonder dat de overheid intervenueert in de lichamelijke integriteit in verband met een vermeend nadelig gevolg voor een eventueel kind in de toekomst. Kan de initiatiefnemer ingaan op de voor- en nadelen van deze benadering? Zou de initiatiefnemer bereid zijn initiatief te nemen tot een wijziging van de jeugdbeschermingswetgeving langs deze lijn?

82

Voor hoe lang moeten/kunnen rechters een machtiging gedwongen conceptie uitspreken? Kunnen rechters de maatregel voor onbepaalde tijd uitspreken? Dit gezien het feit dat er ook sprake kan zijn van een voogdijmaatregel en er niet automatisch een jaarlijkse toets is voor de kinderrechter van de ondertoezichtstelling.

83

Beëindiging van een OTS hoeft niet te leiden tot het einde van de «tijdelijk niet opnieuw ouder maatregel», geldt dit wel andersom? Leidt het beëindigen van de «tijdelijk niet opnieuw ouder maatregel» tot beëindiging van de OTS?

84

Iemand tijdelijk het recht ontzeggen om kinderen te krijgen, dan wel gedwongen anticonceptie toedienen raakt enkele mensenrechten, is het ook in tegenspraak met overige Nederlandse wetgeving?

85

Wat is de basis voor dit voorstel, het bijdragen aan het herstel van de band tussen het bestaande kind en de ouders of het beschermen van een eventueel nieuw kind?

86

Kan het zo zijn dat meer inzet op begeleiding en ondersteuning van de moeders c.q. ouders meer gaat kosten dan nu het geval is? Wordt versterking van het voortraject ook meegenomen bij de financiële inschatting?

87

Als een vrijwillig- of drangtraject niet leidt tot het afzien van een nieuwe zwangerschap moet uiteindelijk gedwongen anticonceptie door de rechter kunnen worden opgelegd volgens het voorstel. In hoeverre draagt de betrokken ouder zelf de kosten voor het afzien van een nieuwe zwangerschap in het vrijwillige traject, bijvoorbeeld de kosten voor anticonceptie?

88

Wat is de kostenverdeling in het gedwongen traject, wie draagt de kosten van de gedwongen anticonceptie? Is dat de betrokkene of de overheid?

De voorzitter van de commissie,
Smeets

Adjunct-griffier van de commissie,
Sjerp